RECHTSPRAAK

Ondanks herhaalde oproepen van arbodienst en werkgever verschijnt werknemer niet bij bedrijfsarts. Ter zitting verklaart werknemer dat hij niet ziek is en daarom niet naar de bedrijfsarts is gegaan. Ontbinding op de e-grond door veinzen ziekte en niet aanbieden te werken.

Feiten

Werknemer is per 2018 in dienst getreden bij werkgeefster aks boomkwekerijmedewerker. Werknemer heeft sinds de tweede week van oktober 2025 geen werkzaamheden meer verricht voor werkgeefster. In een brief van 27 november 2025 deelde de advocaat van werknemer aan werkgeefster mee dat werknemer zich op 10 oktober 2025 had ziekgemeld en dat hij nog steeds ziek is. Werknemer heeft nimmer gereageerd op de herhaalde oproepen van werkgeefster en de arbodienst om de bedrijfsarts te zien of (telefonisch) te spreken. Werkgeefster heeft vanaf medio februari 2026 de salarisbetaling aan werknemer opgeschort. Werknemer verblijft in een door werkgeefster ter beschikking gestelde kamer voor seizoensarbeiders. Hij is hiervoor een vergoeding van € 70 per week verschuldigd. Werkgeefster verzoekt de arbeidsovereenkomst die tussen haar en werknemer bestaat op de kortst mogelijke termijn te ontbinden wegens verwijtbaar handelen, zonder aan werknemer een transitievergoeding toe te kennen.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. De kantonrechter oordeelt dat er een redelijke grond is voor ontbinding. Dat wordt als volgt toegelicht. Uit de niet weersproken stellingen van werkgeefster volgt dat werknemer op of omstreeks 9 oktober 2025 aan haar te kennen gaf dat hij niet meer voor werkgeefster wilde werken. Hij heeft toen zijn werkzaamheden gestaakt. Toen werkgeefster een maand later aan werknemer meedeelde dat hij niet langer in de door haar ter beschikking gestelde kamer kon verblijven heeft werknemer rechtskundige bijstand gezocht. Werkgeefster ontving een brief van een advocaat die schreef dat werknemer zich op 10 oktober 2025 had ziekgemeld en dat nog steeds was. Daarop heeft werkgeefster de loonbetaling voortgezet die zij eerder op grond van de opzegging van de arbeidsovereenkomst had gestaakt. Vervolgens is in de daaropvolgende maanden door en namens werkgeefster talloze malen geprobeerd om werknemer te bewegen zich bij de bedrijfsarts te melden. Op geen van deze pogingen heeft hij gereageerd. Wel heeft zijn broer aan de bedrijfsarts kenbaar gemaakt dat werknemer niet ziek was, aldus werkgeefster. Werknemer is ter zitting verschenen. Daar heeft hij via zijn zus die voor hem het woord voerde, verklaard dat hij niet

ziek is. Daarom is hij niet naar de bedrijfsarts gegaan. Overwogen wordt dat werknemer werkgeefster op het verkeerde been heeft gezet door haar te doen geloven dat hij ziek was. Werkgeefster heeft daarop de loonbetaling hervat in de veronderstelling dat werknemer wegens ziekte geen werkzaamheden kon verrichten terwijl hij dat in weerwil van zijn eerdere mededeling op of omstreeks 9 oktober 2025, kennelijk wel zou willen. Sindsdien heeft werknemer loon ontvangen en is hij in de ter beschikking gestelde kamer blijven wonen zonder dat hij arbeid heeft verricht. Op geen enkel moment heeft hij werkgeefster of de bedrijfsarts geïnformeerd dat hij niet ziek was en aangeboden zijn werkzaamheden te hervatten. Dit valt hem ernstig aan te rekenen. Werknemer weerspreekt bovendien niet dat hij niet heeft gereageerd op het concept van het thans voorliggende verzoekschrift van werkgeefster. Dit valt niet goed te begrijpen wanneer hij werkelijk het dienstverband zou willen voortzetten. Herplaatsing van werknemer binnen een redelijke termijn ligt daarom niet in de rede. De conclusie is dat sprake is van verwijtbaar handelen of nalaten van werknemer, zodanig dat van werkgeefster in redelijkheid niet kan worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren. Er wordt geen transitievergoeding toegekend, nu sprake is van ernstig verwijtbaar handelen of nalaten omdat werknemer werkgeefster vele maanden in de veronderstelling heeft gelaten ziek te zijn en al die tijd loon heeft ontvangen en werd gehuisvest zonder arbeid te verrichten. Werknemer wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant
Datum uitspraak: 29-10-2026
ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2026:10862
Zaaknummer: 12207726 \ AZ VERZ 26-47
Rechters: Zander
Advocaten: L.J.P.E. Donckers-Corten
Wetsartikelen: 7:669 BW